

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Elgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Elgaard: Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet skal ikke tro, at Kritikken af Regeringens Politik paa en Række Omraader er forstummet. Hvis han tror dette, er han i høj Grad paa Vildspor. Naar vi under Behandlingen af de Bemyndigelseslove, Regeringen har søgt, har været medvirkende til at gennemføre disse, ligger det i, at den Situation, Landet befinder sig i, er af en saadan Karakter, at der kaldes paa Samarbejde i størst mulig Udstrækning. Men denne Forpligtelse hviler ikke alene paa Oppositionen, den hviler mindst lige saa stærkt paa Regeringen og Regeringspartierne. Den ærede Ordfører taler om Kritik, men han burde forstaa, at naar der er Begrundelse for en Kritik mod Regeringen, saa sker det, og det er der i dette Tilfælde.

Rasmussen (Gylling): Den Forespørgsel, der er til Behandling i Dag, er for saa vidt meget aktuel, som man maaske nok kan sige, at Benzinen i Øjeblikket er en af de Ting, der tales mest om ude i Befolkningen, og ogsaa de Virkninger, som Restriktionerne har haft og har, er naturligvis Genstand for megen Samtale og megen Kritik. Det er jo saadan, at hvis man i Dag kunde finde en enkelt Mand og give ham Skylden for alle de Besværligheder, Restriktionerne har medført, var det forholdsvis let. Det var maaske noget, man skulde tænke nærmere over, om vi saadan ligefrem kunde vælge en Mand til at tage alt Besvær og alle Vanskeligheder og saa sige, at hvis vedkommende ikke havde forsømt sin Pligt, saa var der ikke sket noget som helst. Men dette er jo ikke rigtigt, det er ikke en enkelt Mands Skyld. Vi ved alle, hvordan det hænger sammen med Benzinspørgsmaalet, vi ved meget vel, at Vanskelighederne skyldes Forholdene ude omkring, der gør, at vi har været nødt til paa det nuværende Tidspunkt at indskrænke Benzinforsbruget. Det hjælper ikke, at Venstre og Forespørgerpartiet kommer og fortæller, at det er noget, der kunde være i høj Grad gjort mindre besværligt, hvis man i Tide havde gjort, hvad man paastaar man fra de Sider for længst har peget paa skulde gøres.

Jeg vil, inden jeg gaar ind paa et Par Betragtninger om dette Forhold, sige, at jeg tror egentlig, Befolkningen i nogen Grad forstaaer, at det er nødvendigt, at den ogsaa paa dette Omraade finder sig i mange Besværligheder. Jeg tror, man i og for sig kan tage det med godt Humør, som den ærede Ordfører for Forespørgerne sagde man gjorde; det skyldes i alt Fald ikke hans Tale her i Dag, om man bliver ved med at tage det med godt Humør, for som den var lagt op, maa Befolkningen mene, at den har Ret til at være yderst opbragt over den Situation, den er kommet i. Jeg tror imidlertid ikke, det lykkes ved denne Forhandling at faa den store Del af Befolkningen til at tro, at man uden videre kan dele Sol og Vind saadan, at det ærede Forespørgerparti har haft Sagerne helt i Orden, og at den anden Side har Skylden for det, der sker.

Det er meget naturligt, at Restriktioner af den Karakter og det Omfang, som her finder Sted, spiller meget stærkt ind i Erhvervslivets Forhold, og at mange Mennesker bliver ramt deraf ved Arbejdsløshed og Erhvervenes Standsning paa saa mange Omraader. Jeg vil sige til Handelsministeren, at hvis det var muligt at faa de Afgørelser, som finder Sted ude omkring i Politikredsene, til at være noget mere ensartede, tror jeg, at en stor Del af den Misfornøjelse, som er til Stede nu, vilde svinde, for Faktum er, at de forskellige Ansøgninger bliver behandlet ret forskelligt i de forskellige Politikredse. Det vilde være af stor Værdi, hvis det med Rette kunde siges, at de blev behandlet ens Landet over.

Forespørgselen indeholder jo et Angreb paa Handelsministeren, idet den indeholder en Beskyldning mod Handelsministeren for, at han ikke har sørget for at faa ind her i Landet det nødvendige Kvantum Benzin. Jeg maa mene, at de Redegørelser, den højtærede Minister har givet, dels i Finansudvalget, dels igennem Radioen, dels gennem sin udførlige Forklaring her i Dag angaaende det hele Forhold, viser, at der intet er at bebrejde Ministeren. Det er dog faktisk, at paa det Tidspunkt, da Krigen udbrød og Vanskelighederne meldte sig direkte over for os, var der her i Landet en Beholdning paa over 80 Mill. l Benzin, altsaa betydeligt over det, man regner for Normalbeholdningen. Det maa dog i høj